

اشک بر ابا عبدالله (علیه السلام)؛ موجب تفکر، بیداری و مقاومت ملت‌ها در برابر ظلم شد

در طول تاریخ، محبت‌های فراوان نسبت به امام حسین (علیه السلام) جریان داشته و ابراز علاقه‌های گوناگونی به امام حسین (علیه السلام) تجلی پیدا کرده که نتایج و برکات آن را هم شاهد بودیم.

زمانی حضرت امام خمینی (رضوان الله تعالی علیه) می‌فرمودند: «اگر برخی روشن‌فکرانی که با عزاداری مخالفت می‌کنند، برکات عزاداری را بدانند؛ خودشان -حتی اگر به اسلام هم معتقد نباشند- مجلس عزاداری امام حسین (علیه السلام) را بپا خواهند کرد». ما نه تنها محبت‌ها نسبت به امام حسین (علیه السلام) را در طول تاریخ دیدیم، بلکه برکات و فواید آن را هم شاهد بودیم. دیدیم که اشک بر ابا عبدالله (علیه السلام) نه تنها موجب تخدیر ملت‌ها نشد بلکه موجب تفکر آن‌ها شد، موجب بیداری و مقاومت آن‌ها در برابر ظلم شد.

تا کنون چقدر ابراز علاقه به امام حسین (علیه السلام) در طول تاریخ وجود داشته است؟ همه آن محبت‌ها در مقابل اربعین امام حسین (علیه السلام) و این پیاده روی میلیونی و با شکوه؛ ناچیز نشان می‌دهد. هیچ وقت از ارزش آن محبت‌ها کاسته نمی‌شود، ولی محبتی که امروز در اربعین نسبت به ابا عبدالله (علیه السلام) در بیابان‌های اطراف کربلا و سرزمین‌های گوناگون از سوی ملت‌های فراوانی که پیاده به سوی حرم امام حسین (علیه السلام) می‌روند ابراز می‌شود، یک محبت بی نظیر است. اگر محبت‌هایی را که در طول تاریخ بوده، نگاه کنیم؛ می‌بینیم که آن محبت‌ها، مقدمه‌ای برای محبت‌های امروز بوده که مردم نسبت به ابا عبدالله (علیه السلام) نشان می‌دهند.

خوشا به سعادت کسانی که به پذیرایی از زائران کوی ابا عبدالله الحسین (علیه السلام) اقدام می‌کنند. خوشا به سعادت کسانی که در این پیاده روی حضور دارند. این‌ها در نقطه‌ای از تاریخ، در حال اظهار محبت هستند که همه این محبت‌ها، نیرویی می‌شود برای نجات جامعه اسلامی از ظلم بلکه نجات بشریت از ستم و بلکه مقدمه ظهور منجی عالم که تمام عالم را از ستم نجات بدهد. ما که شاهد برکات گذشته محبت ابا عبدالله (علیه السلام) بوده‌ایم، خیلی به برکات آینده این محبت‌ها امیدوار هستیم. برکاتی بسیار بیشتر از گذشته، همچنان که ابراز محبت‌های امروز نسبت به امام حسین (علیه السلام) در اربعین، بسیار بیشتر از گذشته است.